

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

22 päivänä marraskuuta 2012*

Muutoksenhaku — Polkumyynti — Asetus (EY) N:o 121/2006 — Muun muassa Intiasta peräisin olevien teräsvaijerien ja -kaapelien tuonti — Päätös 2006/38/EY — Asetus (EY) N:o 384/96 — 8 artiklan 9 kohta — Polkumyynnin vastaisten menettelyjen yhteydessä esitetyt sitoumukset

Asiassa C-552/10 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklan nojalla 19.11.2010 tehdystä valituksesta,

Usha Martin Ltd, kotipaikka Kolkata (Intia), asiamiehinään dikigoros V. Akritidis, dikigoros E. Petritsi ja avocat F. Crespo,

valittajana,

ja jossa valittajan vastapuolina ovat

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään B. Driessen, avustajinaan Rechtsanwalt G. Berrisch ja barrister N. Chesaites, ja

Euroopan komissio, asiamiehinään T. Scharf ja S. Thomas, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaaajina ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: tuomarit R. Silva de Lapuerta, joka hoitaa kolmannen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, K. Lenaerts, G. Arestis (esittelevä tuomari), J. Malenovský ja T. von Danwitz,

julkisasiamies: P. Cruz Villalón,

kirjaaja: hallintovirkamies A. Impellizzeri,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 3.5.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

- 1 Usha Martin Ltd vaatii valituksessaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-119/06, Usha Martin vastaan neuvosto ja komissio, 9.9.2010 antaman tuomion (Kok., s. II-4335; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla hylättiin sen nostama kanne, jossa vaadittiin kumoamaan yhtäältä muun muassa Intiasta peräisin olevien teräsvaijerien ja -kaapelien tuontia koskevien polkumyynnin vastaisten menettelyjen yhteydessä esitettyjen sitoumusten hyväksymisestä tehdyn päätöksen 1999/572/EY muuttamisesta 22.12.2005 tehty komission päätös 2006/38/EY (EUVL 2006, L 22, s. 54; jäljempänä riidanalainen päätös) ja toisaalta lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta muun muassa Intiasta peräisin olevien teräsköysien ja -kaapeleiden tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1858/2005 muuttamisesta 23.1.2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 121/2006 (EUVL L 22, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 2 Euroopan unionin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamista koskevat säännökset vahvistetaan polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8.3.2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EUVL L 77, s. 12; jäljempänä perusasetus).
- 3 Perusasetuksen 8 artiklan, jonka otsikko on ”Sitoumukset”, 1, 7 ja 9 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Mikäli polkumyynti ja vahinko on väliaikaisesti vahvistettu, komissio voi hyväksyä riittäviksi katsomansa vapaaehtoiset sitoumustarjoukset, joissa viejä sitoutuu tarkistamaan hintojaan tai olemaan viemättä tuotteita polkumyöntihintaan, jos komissio on neuvoa-antavan komitean erityisen kuulemisen jälkeen vakuuttunut siitä, että tuen vahingollinen vaikutus on näin saatu poistettua. Tällöin komission 7 artiklan 1 kohdan nojalla käyttöön ottamia väliaikaisia tulleja tai tapauksen mukaan neuvoston 9 artiklan 4 kohdan nojalla käyttöön ottamia lopullisia tulleja ei sitoumusten voimassaoloaikana sovelleta niiden yritysten valmistamien asianomaisten tuotteiden tuonnissa, jotka mainitaan sitoumusten hyväksymisestä tehdystä komission päätöksessä ja sen mahdollisissa myöhemmissä muutoksissa. Sitoumukseen perustuvat hinnankorotukset eivät saa olla suurempia kuin on tarpeen polkumyöntimarginaalin poistamiseksi, ja niiden olisi oltava polkumyöntimarginaalia alhaisemmat, jos ne riittävät poistamaan yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon.

--

7. Komission on vaadittava jokaiselta viejältä, jonka sitoumus on hyväksytty, määräajoin tietoja, jotka liittyvät tällaisen sitoumuksen toteuttamiseen, ja asiaankuuluvien tietojen todentamisen sallimista. Kieltäytymistä noudattamasta näitä velvoitteita pidetään sitoumuksen rikkomisena.

--

9. Jos sitoumuksen antanut osapuoli rikkoo sitoumusta tai peruuttaa sen tai jos komissio peruuttaa sitoumukselle antamansa hyväksynnän, sitoumukselle annettu hyväksyntä peruutetaan kuulemisen jälkeen komission päätöksellä tai, tapauksen mukaan, komission asetuksella, ja sitoumuksen sijasta aletaan soveltaa komission 7 artiklan mukaisesti käyttöön ottamaa väliaikaista tullia tai neuvoston 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti käyttöön ottamaa lopullista tullia edellyttäen, että kyseessä olevalle viejälle on annettu tilaisuus esittää huomautuksensa, jollei kyseinen viejä ole itse peruuttanut sitoumusta.

Kaikki asianomaiset osapuolet ja jäsenvaltiot voivat toimittaa tietoja, joihin sisältyy alustava näyttö sitoumuksen rikkomisesta. Myöhempi arviointi, jonka avulla selvitetään, onko sitoumusta rikottu, on tavallisesti saatettava päätökseen kuuden kuukauden ja joka tapauksessa viimeistään yhdeksän kuukauden kuluessa asiaa koskevan, asianmukaisesti perustellun pyynnön esittämisestä. Komissio voi pyytää jäsenvaltioiden toimivaltaisilta viranomaisilta apua sitoumusten seurannassa.”

Asian tausta

4 Asian tausta selostetaan valituksenalaisen tuomion 2–19 kohdassa seuraavasti:

”2 Kantaja, Usha Martin Ltd, on Intian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, joka valmistaa teräsköysiä ja -kaapeleita ja vie niitä muun muassa Euroopan unioniin. Kantaja ja Wolf-niminen yhtiö ovat perustaneet Brunton Wolf Wire & Ropes -nimisen yhteisyrityksen, jonka kotipaikka on Dubaissa (Yhdistyneet arabiemiirikunnat). Brunton Wolf Wire & Ropes valmistaa myös teräsköysiä ja -kaapeleita, joita se vie unioniin.

3 Euroopan unionin neuvosto antoi 12.8.1999 asetuksen (ETY) N:o 1796/1999 (EYVL L 217, s. 1) lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta ja väliaikaisen polkumyynnitullin lopullisesta kantamisesta Kiinan kansantasavallasta, Unkarista, Intiasta, Meksikosta, Puolasta, Etelä-Afrikasta ja Ukrainasta peräisin olevien teräsköyсийen ja -kaapeleiden tuonnissa sekä Korean tasavallasta peräisin olevaa tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä.

--

5 Kantajalle asetuksen N:o 1796/1999 86 perustelukappaleessa ja saman asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa vahvistetun yksilöllisen polkumyynnitullin määrä oli 23,8 prosenttia. Asetuksen N:o 1796/1999 2 artiklan mukaisesti tätä lopullista tullia ei sovelleta teräskaapeleihin ja -köysiin, joita vievät kantajan kaltaiset yhtiöt eli yhtiöt, joiden esittämät hintasitoumukset Euroopan komissio on hyväksynyt.

6 Perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti antamassaan sitoumuksessa kantaja sitoutui erityisesti noudattamaan teräsköyсийen ja -kaapeleiden unioniin suuntautuvassa viennissä käytettäviä vähimmäismyyntihintoja, joilla varmistetaan, että polkumyynnin vahingolliset vaikutukset poistuvat.

7 Kantaja sitoutui myös siihen, että jokaisesta asianomaisen tuotteen myynnistä laaditaan sitoumuksen mukainen sitoumuslasku (jäljempänä sitoumuslasku) eli lasku, joka sisältää sitoumuksen liitteessä VI kuvatut tiedot (sitoumuksen 4.1 kohta). Sitoumuksen 4.2 kohdan nojalla kantaja sitoutui siihen, ettei se laadi sitoumuslaskuja tuotteista, 'jotka eivät kuulu sitoumuksen soveltamisalaan'. Sitoumuksen 4.3 kohdan mukaan kantaja 'on tietoinen siitä, että jos käy ilmi, että se on laatinut [tämän] sitoumuksen ehtojen vastaisia sitoumuslaskuja, komissio voi ilmoittaa, että [sen] antama ja kyseisestä laskusta ilmenevä ilmoitus vaatimustenmukaisuudesta on pätemätön ja että komissio ilmoittaa tästä jäsenvaltion toimivaltaisille tulliviranomaisille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön toimielinten toimivaltaa ryhtyä [tämän] sitoumuksen 8 [kohdassa] tarkoitettuihin toimenpiteisiin'.

8 Kantaja sitoutui lisäksi ilmoittamaan komissiolle neljännesvuosittain yksityiskohtaisissa kertomuksissa vaadittuja teknisiä yksityiskohtia noudattaen kaikki teräsköyсийen ja -kaapeleiden – mukaan lukien niiden teräsköyсийen ja -kaapeleiden, joita sitoumus ei kata – myynnit unionissa ja tekemään komission kanssa yhteistyötä toimittamalla sille kaikki tämän tarpeelliseksi katsomat tiedot sitoumuksen noudattamisesta huolehtimiseksi (sitoumuksen 5 kohta ja sitoumuksen liitteet II, III, IV ja V).

- 9 Sitoumuksen 6 kohdan mukaan kantaja sitoutui myös velvollisuuteen olla kiertämättä sitoumuksen määräyksiä esimerkiksi unionissa sijaitsevien asiakkaidensa kanssa suoraan tai epäsuorasti sopimillaan hyvitysjärjestelyillä.
- 10 Lopuksi sitoumuksen 8 kohdassa, jonka otsikko on 'Sitoumuksen rikkominen ja sen peruuttaminen', todetaan seuraavaa:

'[Kantaja] on tietoinen siitä, että 8.3 [kohdan] estämättä:

- sitoumuksen noudattamatta jättäminen tai sitoumuksen valvomista varten – – komission kanssa tehtävän yhteistyön laiminlyönti tulkitaan sitoumuksen rikkomiseksi. Tähän sisältyy myös 5 [kohdan] nojalla edellytetyn neljännesvuosittaisen kertomuksen toimittamatta jättäminen säädetyssä määräajassa, ellei kyse ole pakottavasta esteestä;
- jos – – komissiolla on syytä uskoa, että sitoumusta on rikottu, se voi ottaa välittömästi käyttöön väliaikaisia polkumyynnitulleja parhaiden käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 8 artiklan 10 kohdan nojalla;
- perusasetuksen 8 artiklan 9 kohdan mukaan jos sitoumusta rikotaan taikka – – komissio tai [kantaja] peruuttaa sen, lopullinen polkumyynnitulli voidaan ottaa käyttöön sitoumuksen johtaneessa tutkimuksessa vahvistettujen seikkojen perusteella, sillä edellytyksellä, että [kantajalla] on ollut mahdollisuus esittää huomautuksensa, jollei kyseinen viejä ole itse peruuttanut sitoumusta.'

--

- 12 Kiinan kansantasavallasta, Unkarista, Intiasta, Korean tasavallasta, Meksikosta, Puolasta, Etelä-Afrikasta ja Ukrainasta peräisin olevien teräsvaijerien ja -kaapeliin tuontia koskevien polkumyynnin vastaisten menettelyjen yhteydessä esitettyjen sitoumusten hyväksymisestä 13.8.1999 tekemällään päätöksellä 1999/572/EY (EYVL L 217, s. 63) komissio hyväksyi muun muassa kantajan esittämän sitoumuksen.
- 13 Sitoumuksen 5.1 ja 5.4 kohdan mukaisessa tutkimuksessa, jonka tarkoituksena oli varmistaa sitoumuksen noudattaminen, komissio vieraili kantajan tiloissa Intiassa ja Yhdistyneissä arabiemiirikunnissa tammi- ja helmikuussa 2005.
- 14 Komissio ilmoitti 12.5.2005 päivätyssä kirjeessä kantajalle katsovansa tutkimuksen perusteella, että kantaja oli rikkonut sitoumusta kolmeen otteeseen ja että se aikoi tästä syystä peruuttaa sitoumukselle antamansa hyväksynnän.
- 15 Kantaja esitti 20.5.2005, 29.8.2005 ja 6.9.2005 päivätyissä kirjeissä huomautuksensa sitoumuksen rikkomisen toteamisesta ja komission aikomuksesta peruuttaa hyväksyntänsä.
- 16 Neuvosto antoi 8.11.2005 asetuksen (EY) N:o 1858/2005 (EUVL L 299, s. 1) lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta, Intiasta, Etelä-Afrikasta ja Ukrainasta peräisin olevien teräsköysien ja -kaapeleiden tuonnissa perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen. Neuvosto päätti asetuksella N:o 1858/2005, että asianomaisten muun muassa Intiasta peräisin olevan tuotteen tuontiin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden, jotka oli otettu käyttöön asetuksella N:o 1796/1999, voimassaoloa oli jatkettava viidellä lisävuodella.
- 17 Komissio päätti peruuttaa kantajan esittämälle teräsköysien ja -kaapeliin tuontia koskevalle sitoumukselle antamansa hyväksynnän [riidanalaisella päätöksellä] [--] ja siten muuttaa esitettyjen sitoumusten hyväksymisestä tehtyä päätöstä 1999/572. Samalla komissio antoi

23.12.2005 neuvostolle asetusehdotuksen sitoumukselle annetun hyväksynnän peruuttamisesta ja lopullisten polkumyöntitullien käyttöön ottamisesta kantajan osalta (asiakirja KOM(2005) 541 lopullinen).

- 18 Riidanalaisessa päätöksessä komissio totesi, että sitoumusta oli rikottu kolmeen otteeseen. Ensinnäkin kantajan kirjanpidon tarkastelussa kävi ilmi, että merkittäviä määriä asianomaisia tuotteita, jotka eivät kuuluneet sitoumuksen soveltamisalaan, oli jätetty pois kantajan komissiolle toimittamista myyntiä koskevista neljännesvuosittaisista kertomuksista sitoumuksen 5.2 kohdan sekä sitoumuksen liitteen IV ensimmäisen alakohdan vastaisesti. Toiseksi komissio katsoi, että kantaja oli myynyt kyseiset tuotteet sitoumuksen 4.2 ja 4.3 kohdan vastaisesti siihen etuyhteydessä oleville tuojille Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Tanskassa, ja niistä oli laadittu sitoumuslaskut. Kolmanneksi Brunton Wolf Wire & Ropesin tiloissa Dubaissa tehdyssä tarkastuksessa ilmeni, että tietyt teräsköysiä ja -kaapeleita oli viety unioniin Yhdistyneistä arabiemirikunnista ja että niiden oli ilmoitettu olevan peräisin Yhdistyneistä arabiemirikunnista, vaikka ne tosiasiaa olivat peräisin Intiasta.
- 19 Neuvosto antoi siksi 23.1.2006 [riidanalaisen asetuksen] [– –] Riidanalaisen asetuksen 1 artiklan nojalla kantaja poistettiin niiden yhtiöiden luettelosta, jotka oli vapautettu lopullisista polkumyöntitulleista. Näin ollen 23,8 prosentin suuruinen lopullinen polkumyöntitulli, joka määrättiin kantajalle asetuksen N:o 1796/1999 johdanto-osan 86 perustelukappaleen ja saman asetuksen 1 artiklan 2 kohdan nojalla ja jonka voimassaoloa jatkettiin asetuksen N:o 1858/2005 1 artiklan 2 kohdan nojalla, otettiin käyttöön kantajan valmistaman ja unioniin viemän asianomaisen tuotteen tuonnissa.”

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

- 5 Valittaja nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 19.4.2006 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa vaadittiin yhtäältä riidanalaisen päätöksen ja riidanalaisen asetuksen kumoamista siltä osin kuin nämä unionin oikeuden toimet koskevat sitä ja toisaalta neuvoston ja komission velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 6 Valittaja vetosi ensimmäisessä oikeusasteessa nostamansa kanteen tueksi kahteen kanneperusteeseen, joista ensimmäinen koski suhteellisuusperiaatteen loukkaamista ja toinen oikeudellista virhettä, perustelujen puuttumista ja harkintavallan väärinkäyttöä asianomaisten tuotteiden alkuperän osalta.
- 7 Valittaja väitti ensimmäisessä kanneperusteessaan, että suhteellisuusperiaatteen nojalla komission toteamat kaksi sääntöjenvastaisuutta eli laiminlyönti toimittaa kertomus myynneistä, jotka eivät kuulu sitoumuksen soveltamisalaan, ja sitoumuslaskujen käyttö eivät ole merkittäviä sitoumuksen rikkomuksia, joiden perusteella komissio voisi määrätä sille sitoumukselle annetun hyväksynnän peruuttamisen kaltaisen ankaran seuraamuksen.
- 8 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi tämän ensimmäisen kanneperusteen ja totesi valituksenalaisen tuomion 53–55 kohdassa pääasiallisesti, että sitoumuksen rikkominen sellaisenaan riittää siihen, että hyväksyntä peruutetaan, ja että suhteellisuusperiaatetta ei sovelleta peruuttamisen jälkeen tapahtuvaa polkumyöntitullien tosiasiallista käyttöön ottamista koskevaan kysymykseen. Tällainen sitoumukselle annetun hyväksynnän peruuttaminen merkitsee näet sitä, että lopullinen polkumyöntitulli otetaan käyttöön asianomaiselle viennille, eikä sitoumukselle annetun hyväksynnän peruuttamisen laillisuutta voida riitauttaa sellaisenaan suhteellisuusperiaatteen valossa.
- 9 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 58 kohdassa valittajan kanteensa tueksi esittämän toisen kanneperusteen tehottomana ja hylkäsi näin ollen kanteen kokonaisuudessaan.

Asianosaisten vaatimukset

- 10 Valittaja vaatii valituksessaan, että unionin tuomioistuin
- ensisijaisesti kumoo kokonaisuudessaan valituksenalaisen tuomion samoin kuin riidanalaisen päätöksen ja riidanalaisen asetuksen siltä osin kuin nämä unionin oikeuden toimet koskevat sitä
  - toissijaisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen ja
  - velvoittaa neuvoston ja komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan luettuina unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäyntimenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 11 Neuvosto vaatii vastineessaan, että unionin tuomioistuin
- ensisijaisesti hylkää valituksen
  - toissijaisesti hylkää kanteen tai palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen ja
  - velvoittaa valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan luettuina unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäyntimenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 12 Komissio vaatii vastineessaan, että unionin tuomioistuin hylkää valituksen ja velvoittaa valittajan korvaamaan sekä valitusasteessa että ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

Asianosaisten lausumat

- 13 Valittaja väittää ainoassa valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin on katsonut virheellisesti, että sitoumuksen rikkominen sellaisenaan riittää siihen, että hyväksyntä peruutetaan, ja että koska tällainen hyväksynnän peruuttaminen merkitsee polkumyyntitullien tosiasiallista käyttöön ottamista, johon ei sovelleta suhteellisuusperiaatetta, tästä seuraa, että sitoumukselle annetun hyväksynnän peruuttamisen laillisuutta ei voida riitauttaa sellaisenaan suhteellisuusperiaatteen perusteella.
- 14 Valittaja väittää lisäksi, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut tosiseikat huomioon selvästi vääristyneellä tavalla katsoessaan valituksenalaisen tuomion 48 kohdassa, että ”on [riidatonta,] että kantaja on – jättänyt noudattamatta kyseistä sitoumusta”, koska tämä toteamus antaa ymmärtää virheellisesti, että valittaja olisi myöntänyt rikkoneensa sitoumusta perusasetuksen 8 artiklassa tarkoitettulla tavalla, vaikka näin ei ole. Valittaja ei ole näet milloinkaan myöntänyt, että tehdyt virheet tai sääntöjenvastaisuudet olivat riittävän vakavia, jotta niiden voitaisiin katsoa olevan mainitun 8 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuja sitoumuksen rikkomisia. Lisäksi sen kaikki sitoumuksen soveltamisalaan kuuluvat tuotteet oli myyty vähimmäishintaa korkeampaan hintaan, kun taas tuotteista, jotka eivät kuulu sitoumuksen soveltamisalaan, oli kannettu asianmukaiset polkumyyntitullit, ja todentamismenettely toimi tehokkaasti valittajan täyden yhteistyön avulla.
- 15 Valittaja väittää erityisesti, että päätös peruuttaa sitoumukselle annettu hyväksyntä perusasetuksen 8 artiklan 9 kohdassa tarkoitettulla tavalla on polkumyyntitullin käyttöön ottamista edeltävä vaihe ja vastaa unionin toimielinten toimea, joka voidaan saattaa tuomioistuinten tutkittavaksi suhteellisuusperiaatteen noudattamisen osalta. Valittaja katsoo, että kaikki päätökset, jotka koskevat mainitun 8 artiklan nojalla tehtyjä sitoumuksia ja erityisesti sitoumuksen hyväksyntää, siinä asetettuja ehtoja ja sen väliaikaista peruuttamista, voidaan saattaa suhteellisuusperiaatteen osalta tuomioistuinten

- tutkittaviksi. Valittajan mukaan muunlaisen näkemyksen hyväksymisestä seuraisi, että unionin toimielimille ja erityisesti komissiolle myönnettäisiin rajaton harkintavalta niiden soveltaessa mainittua 8 artiklaa. Lisäksi siitä, että suhteellisuusperiaatetta ei sovellettaisi sitoumuksen toteuttamiseen, aiheutuisi, ettei päätöksiä, joilla komissio peruuttaa sitoumuksia, olisi myöskään tarpeen perustella eikä näiden toimien tai niiden perustelujen pätevyyttä voitaisi saattaa tuomioistuinten tutkittavaksi.
- 16 Väitteistä, jotka koskevat sitä, että tosiseikat on otettu huomioon vääristyneellä tavalla valituksenalaisen tuomion 48 kohdassa, neuvosto toteaa, että valittaja ei ole hallinnollisen tutkimuksen ja unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyt oikeudenkäyntimenettelyn kuluessa missään vaiheessa riitauttanut komission päättelyä, jonka mukaan valittaja ei ollut yhtäältä ilmoittanut komissiolle osoitetuissa kertomuksissa asianomaisen tuotteen niitä myyntejä, jotka eivät kuulu sitoumuksen soveltamisalaan, ja että se oli toisaalta sisällyttänyt sitoumuslaskuihin asianomaisen tuotteen myynnit, jotka eivät kuulu sitoumuksen soveltamisalaan, ja että tästä syystä se ei ollut noudattanut sitoumustaan. Näin ollen unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 48 kohdassa tekemä toteamus pitää neuvoston mukaan paikkansa. Neuvosto toteaa väitteestä, jonka mukaan mainitun tuomion 51 kohdan toinen virke voisi antaa ymmärtää, että kantaja oli myöntänyt, että sitoumuksen rikkomiset olivat merkittäviä, että tuossa kohdassa tyydytään viittaamaan asiassa T-340/99, Arne Mathisen vastaan neuvosto, 4.7.2002 annettuun tuomioon (Kok., s. II-2905) ja kahteen edellytykseen, joiden on täyttyvä, jotta komissio voi laillisesti peruuttaa sitoumukselle antamansa hyväksynnän ja ottaa käyttöön lopullisen polkumyöntitullin.
- 17 Neuvoston mukaan perusasetuksen 8 artiklan 9 kohdan sanamuoto on selvä ja tarkoittaa, että sitoumukselle annetun hyväksynnän peruuttaminen on suora seuraus sitoumuksen rikkomisesta, samoin kuin polkumyöntitullin käyttöön ottaminen on sitoumukselle annetun hyväksynnän peruuttamisen suora seuraus. Sitoumuksen merkittävien ja vähäisten rikkomisten välillä ei ole tehty mitään erottelua. Jos viejä esittää sitoumuksen ja komissio hyväksyy sen, viejän tehtävänä on noudattaa kaikkia sitoumuksen ehtoja. Neuvosto muistuttaa, että sitoumukset perustuvat luottamussuhteeseen viejän, jolla on sitoumuksen nojalla mahdollisuus välttyä tullien maksamiselta, ja komission välillä. Komissiolla on unionin tuotannonalaa kohtaan velvollisuus valvoa, että sitoumukset ovat yhtä tehokkaita kuin polkumyöntitullien käyttöönotto.
- 18 Neuvosto katsoo, että päätöstä peruuttaa sitoumukselle annettu hyväksyntä silloin, kun sitoumusta on rikottu, ei voida saattaa erikseen unionin tuomioistuinten valvottavaksi suhteellisuusperiaatteen osalta. Se huomauttaa kuitenkin, että komissio voi peruuttaa sitoumukselle antamansa hyväksynnän ainoastaan, jos se toteaa, että sitoumuksen ehtoja on rikottu. Tällainen toteamus voidaan saattaa normaalisti tuomioistuinten valvottavaksi.
- 19 Lopuksi neuvosto korostaa sitä, että valittaja ei ole milloinkaan väittänyt, että perusasetuksen 8 artiklan 9 kohta olisi sellaisenaan suhteellisuusperiaatteen vastainen, kun siinä säädetään, että mikä tahansa sitoumuksen rikkominen riittää siihen, että komissio voi peruuttaa sitoumukselle antamansa hyväksynnän.
- 20 Komissio yhtyy neuvoston huomautuksiin pääasiasta. Lisäksi komissio muistuttaa, että perusasetuksen 8 artiklassa ei myönnetä valittajalle mitään sitoumusoikeutta ja että komissiolla on laaja harkintavalta päättää, hyväksyykö se yrityksen esittämän sitoumuksen. Komission mukaan valittajan esittämällä valitusperusteella pyritään itse asiassa riitauttamaan perusasetuksen pätevyys sellaisenaan suhteellisuusperiaatteen osalta, koska perusasetuksen sanamuodosta ilmenee selvästi, että komissiolla on valta ottaa käyttöön polkumyöntitulleja, jos sitoumusta on rikottu. Se väittää, että mikäli valittajan esittämä 8 artiklan tulkinta hyväksyttäisiin, tämä haittaisi vakavalla tavalla sitoumusten tehokkuutta, sillä niillä pyritään samaan vaikutukseen kuin polkumyöntitulleilla eli polkumyönnin vahingollisen vaikutuksen poistamiseen.

21 Komissio väittää, että sillä on velvollisuus lopettaa vahingollinen polkumyynti ja että sitoumuksen toteuttamisen valvonnalla on tässä yhteydessä olennainen merkitys. Tästä syystä tietojenantovelvollisuutta koskevat tekniset rikkomiset ovat hyvin merkittäviä, koska tietojenannon tarkoituksena on mahdollistaa se, että komissio voi täyttää sitoumusten noudattamisen valvontaa koskevan velvollisuutensa. Komission mukaan perusasetuksen 8 artiklan 7 kohdassa jätetään sille tältä osin hyvin vähän harkintavaltaa, sillä siinä säädetään, että tämän valvonnan yhteydessä kieltäytymistä noudattamasta tietojenantovelvoitteita pidetään sitoumuksen rikkomisena.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

22 Aluksi on muistutettava, että perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, että mikäli polkumyynti ja vahinko on todettu, komissiolla on mahdollisuus hyväksyä sitoumustarjoukset, joissa viejä sitoutuu tarkistamaan hintojaan välttääkseen viemästä tuotteita polkumyyntihintaan, jos komissio on vakuuttunut siitä, että tuen vahingollinen vaikutus on saatu poistettua sitoumuksella.

23 Nyt käsiteltävässä asiassa valituksenalaisen tuomion 12 kohdasta ilmenee, että komissio päätti hyväksyä valittajan esittämän sitoumuksen, jonka mukaan valittaja sitoutui noudattamaan teräsköysien ja -kaapeleiden unioniin suuntautuvassa viennissä käytettäviä vähimmäismyyntihintoja, joilla varmistetaan, että polkumyynnin vahingolliset vaikutukset poistuvat.

24 Perusasetuksen 8 artiklan tarkoituksen mukaisesti valittajan oli antamansa sitoumuksen mukaisesti sekä taattava, että se todella noudattaa sitoumusta, että myös valvottava tehokkaasti sitoumuksen toteuttamista toimimalla yhteistyössä komission kanssa luottamussuhteessa, johon komission sitoumukselle antama hyväksyntä perustuu.

25 Unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 48 kohdassa, että kantaja oli jättänyt noudattamatta kyseistä sitoumusta, koska se rikkoi velvollisuuttaan toimittaa neljännesvuosittainen kertomus asianomaisen tuotteen niistä myynneistä, jotka eivät kuulu sitoumuksen soveltamisalaan, ja koska se laiminlöi velvollisuuttaan olla laatimatta sitoumuslaskuja tuotteista, jotka eivät kuulu sitoumuksen soveltamisalaan.

26 Valittaja väittää ainoan valitusperusteensa toisessa osassa, joka on käsiteltävä ensin, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut tosiseikat huomioon ilmeisen vääristyneellä tavalla katsoessaan, että valittaja oli myöntänyt rikkoneensa sitoumustaan perusasetuksen 8 artiklassa tarkoitettulla tavalla, vaikka se on aina väittänyt, ettei sitoumusta ollut rikottu vakavalla tavalla.

27 Tämän osalta on muistutettava, että vääristyneellä tavalla huomioon ottamisen on ilmeistä toimitetusta aineistosta selvästi ilman, että on tarpeen ryhtyä uudelleen arvioimaan tosiseikastoa ja selvitystä (ks. asia C-535/06 P, Moser Baer India v. neuvosto, tuomio 3.9.2009, Kok., s. I-7051, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

28 On todettava, että valituksenalaisesta tuomiosta ilmenee, että valittaja ei ole milloinkaan riitauttanut komission päättelyä, jonka mukaan se oli yhtäältä jättänyt ilmoittamatta komissiolle osoitetuissa kertomuksissa asianomaisten tuotteiden ne myynnit, jotka eivät kuulu sitoumuksen soveltamisalaan, ja toiseksi sisällyttänyt sitoumuslaskuihin asianomaisen tuotteen myynnit, jotka eivät kuulu sitoumuksen soveltamisalaan. Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin on perustellusti katsonut, että kantaja ei ollut noudattanut sitoumuksen ehtoja.

29 Siltä osin kuin valittaja pyrkii asettamaan kyseenalaiseksi unionin yleisen tuomioistuimen tosiseikkoja koskevan arvioinnin ja riitauttaa pääasiallisesti sen, että viimeksi mainittu on katsonut, että sitoumuksen ehtoja ei ole noudatettu, tämä väite on jätettävä tutkimatta, koska sillä yritetään saada uudelleen tutkittavaksi unionin yleisen tuomioistuimen tosiseikoista tekemät arvioinnit ja koska unionin tuomioistuimella ei ole valitusasiaa käsitellessään toimivaltaa tällaiseen uudelleentutkintaan.

- 30 Väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 51 kohdassa antanut ymmärtää, että valittaja ei ole kiistänyt tehneensä vakavia virheitä, on hylättävä, koska se perustuu kyseisen kohdan virheelliseen tulkintaan. Unionin yleisen tuomioistuimen toteamus, jonka mukaan valittaja ei ”kiistä sitä, että nämä edellytykset täyttyvät”, ei näet tarkoita millään tavalla, että unionin yleinen tuomioistuin katsoisi, että valittaja oli myöntänyt tehneensä vakavia virheitä. Päinvastoin unionin yleisen tuomioistuimen kyseisessä 51 kohdassa ilmaisema päättely perustuu näkemykseen, jonka mukaan mistä tahansa sitoumuksen rikkomisesta seuraa automaattisesti, että sitoumukselle annettu hyväksyntä peruutetaan, ilman että on tarpeen arvioida rikkomisten laajuutta.
- 31 Valittaja väittää ainoan valitusperusteensa ensimmäisessä osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on katsonut virheellisesti erityisesti valituksenalaisen tuomion 51 kohdassa, että valittaja ei kiistä sitä, että sitoumusta on rikottu merkittävästi perusasetuksen 8 artiklan 9 kohdassa – jonka nojalla komissiolla on oikeus peruuttaa sitoumuksen hyväksyntä – tarkoitettulla tavalla. Valittajan mukaan päätös peruuttaa sitoumukselle annettu hyväksyntä on tämän säännöksen nojalla polkumyynitullien käyttöönottoa edeltävä vaihe ja tarkoittaa, että komission harkintavallan käyttö voidaan saattaa unionin tuomioistuinten tulkittavaksi suhteellisuusperiaatteen osalta.
- 32 Perusasetuksen 8 artiklan 9 kohdasta ilmenee, että polkumyynitullia sovelletaan automaattisesti, jos komissio peruuttaa sitoumukselle antamansa hyväksynnän. Sitä vastoin komissiolla on edellä mainittua harkintavaltaa sen arvioidessa rikotun sitoumuksen luonnetta ja määrittäessä, onko suhteellisuusperiaatteen nojalla tarpeen peruuttaa sitoumukselle annettu hyväksyntä. Näissä olosuhteissa tämän harkintavallan käyttö voidaan saattaa, toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 51 ja 55 kohdassa, unionin tuomioistuinten tutkittavaksi.
- 33 Perusasetuksen 8 artiklan 9 kohdan toisessa alakohdassa näet säädetään, että komission arviointi, jonka avulla selvitetään, onko sitoumusta rikottu, on tavallisesti saatettava päätökseen kuuden kuukauden kuluessa ja joka tapauksessa viimeistään yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun jokin asianomainen osapuoli tai jäsenvaltio on jättänyt asianmukaisesti perustellun pyynnön, joka koskee sen selvittämistä, onko sitoumusta rikottu.
- 34 Nyt käsiteltävässä asiassa on katsottava, että – kuten tämän tuomion 28 kohdassa todetaan – valituksenalaisen tuomion 48 kohdasta käy ilmi, että valittaja ei ole noudattanut sitoumustaan, koska se on laiminlyönyt velvollisuutensa toimittaa neljännesvuosittaiset kertomukset ja koska se on laiminlyönyt velvollisuuttaan olla laatimatta sitoumuslaskuja tuotteista, jotka eivät kuulu sitoumuksen soveltamisalaan. Riidanalaisen päätöksen 26 perustelukappaleesta ilmenee tämän osalta, että komissio ”ei – – pidä velvollisuutta toimittaa täsmällisiä myyntitietoja ja velvollisuutta kirjata tuotteet sitoumuslaskuihin oikein toisarvoisina tai vähemmän tärkeinä kuin muita sitoumukseen kuuluvia määräyksiä”. Se toteaa samassa perustelukappaleessa, että vain ”kattavien – – myyntiä koskevien tietojen perusteella komissio voi valvoa kunnolla sitoumusta ja arvioida, onko sitä noudatettu ja ovatko polkumyynnin vahingolliset vaikutukset poistuneet. Puutteellisten ja virheellisten myyntitietojen antaminen herättää epäilyn siitä, noudattaako yritys ylipäätään sitoumustaan[, joten r]aportointimuodollisuuksien noudattamisen on katsottava kuuluvan asianomaisten yritysten ensisijaisiin velvollisuuksiin”.
- 35 Lisäksi on ilmeistä, että komissiolle kuuluvan sitoumusten valvontatehtävän suorittaminen riippuu kyseisen viejän antamaa sitoumusta toteuttaessaan toimittamien asiakirjojen luotettavuudesta. Jos kyseinen viejä ei noudata tällaista nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaisesta sitoumuksista johtuvaa tietojenantovelvollisuutta, se pettää luottamuksen, joka on välttämätön tällaisella sitoumuksella perustetulle yhteistyösuhteelle. Siten kyseisen sitoumuksen ehtojen tällainen rikkominen voi johtaa siihen, että sitoumuksesta tulee tehoton. Näissä olosuhteissa tietojenantovelvollisuuden on katsottava olevan ensisijaisen tärkeä sitoumuksia, joiden avulla voidaan välttää polkumyynitullien soveltamiselta, koskevan järjestelmän moitteettomalle toiminnalle.

- 36 On muistutettava, että perusasetuksen 8 artiklan tavoite, jona on sen varmistaminen, että unionin toimialalle aiheutuvat polkumyynnin vahingolliset vaikutukset poistuvat, perustuu pääasiallisesti viejän yhteistyövelvoitteeseen sekä viejän antaman sitoumuksen asianmukaisen toteuttamisen valvontaan.
- 37 Näin ollen valittaja ei ole pystynyt osoittamaan, että tämä komission arviointi, jonka mukaan valittaja ei ole noudattanut ensisijaista velvoitetta, olisi virheellinen.
- 38 Valituksenalaisen tuomion 27–43 kohdassa selostetut valittajan väitteet eivät näet ole omiaan asettamaan kyseenalaiseksi komission arviointia, jonka mukaan valittajan rikkomat sitoumukset ovat ensisijaisia velvoitteita.
- 39 Koska on selvää, että valittaja on jättänyt noudattamatta sitoumustaan, kun se on laiminlyönyt sekä velvollisuutensa toimittaa neljännesvuosittaiset kertomukset asianomaisen tuotteen niistä myynneistä, jotka eivät kuulu sitoumuksen soveltamisalaan, että velvollisuutensa olla laatimatta sitoumuslaskuja tuotteista, jotka eivät kuulu sitoumuksen soveltamisalaan, ja koska tämän seurauksena ei voida katsoa, että arviointi, joka koski sitä, oliko sitoumuksen ensisijaista velvoitetta rikottu, on virheellinen, komissiolla oli oikeus peruuttaa sitoumukselle antamansa hyväksyntä, eikä se ole näin toimiessaan loukannut suhteellisuusperiaatetta. Näin ollen komissiolla oli lisäksi perusasetuksen 8 artiklan 9 kohdan nojalla velvollisuus määrätä kantajalle lopullinen polkumyöntitulli.
- 40 Kaiken edellä esitetyn perusteella valittajan valituksensa tueksi esittämää ainoaa valitusperustetta ei voida hyväksyä, ja näin ollen valitus on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 41 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos valitus on perusteeton, unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista. Työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan, jota sovelletaan saman työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska valittaja on hävinnyt asian ja neuvosto ja komissio ovat vaatineet sen velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, se on velvoitettava korvaamaan ne.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Usha Martin Ltd velvoitetaan korvaamaan tästä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset